

Boris Kranjc

SODOBNA PRAVLJICA

»HEJ, DEČKO, KAM TE NOSIJO NOGE?« VPRAŠA MAL MOŽIC, STOJEČ OB STEZI; BRADO IMA DOLGO, DA SI JE Z NJO PRIČVRSTIL HLAČE KO Z USNJENIM PASOM, ROKE V ŽEPU, SUKNJIČ PA DOMA.

»TEBI NIČ MAR!« ODVRNE JAKEC IN POMISLI: »TAK, KAKOR DA JE UŠEL IZ BAJKE, A TAKO RADOVEDNJAČI...!« — NENEHOMA SE MU ČUDI. TODA ŠKRAT STEČE KROG NJEGA, POGLEDA KO SEDEM ZLIH DUHOV VKUP, IN TAKOJ SE JE NAREDIL OKOLI JAKCA GLOBOK JAREK, IN ŠIROK, DA SE GA TA NE UPA PRE-SKOČITI. IN MOŽIC ZAGROZI: »TIČAL BOŠ NA TEM OTOČKU, DOKLER NE ODGOVORIŠ, KAKOR TE JE UČILA MATI!«

»SPAK MALI ME ZNABITI RES SAMO VLEČE?« PREUDARI ZDAJ JAKEC, NA GLAS PA REČE: »NA BUKOVEC GREM POGLEDAT, ČE SO LEŠNIKI ŽE ZA PODZOB.« IN DODA, KER GA LE JEZI TAKALE NORČIJA: »ČE SE NE BI SRAMOVAL NAMAROGATI STAREGA IN BETEŽNEGA ČLOVEKA, BI ŽE SKUSIL, KAJ SE PRAVI Z MANO ZOBATI!«

PRITLIKAVCA MEČE SMEH METER VISOKO V ZRAK: »HI-HI-HI! — KAR DAJ ME POBIČ! NIČ ME NE ŠTEDI!« SE POTLEJ ZA ŠALO ZRESNI. A V TRENUTKU, KO SE PRIMETA, JE JAKCA SUNILO V ZRAK, DA ZA HIP NI VEDEL, KJE JE ZEMLJA IN KJE NEBO. IN ŽE LEŽI NA HRBTU, NA NJEM PA ŠKRAT, LIKI VOZ SENA TEŽAK. TAKO SE MU VSAJ ZDI, KER SE NE MORE GANITI IN MU JEMLJE DIH. NU, PALČEK SE SKOBACA Z NJEGA IN POVE, KO JE SPET NA NOGAH:

»NIČ NE MARAJ, KER MI NISI KOS! HI-HI! TODA, ALI VEŠ, DA DOMUJE NA BUKOVCCU ČAROVNICA? POJDEŠ KLJUB TEMU TJA?«

»KAJPAK POJDEM! SE BOM MAR BAL BABŠETA, PA ČETUDI COPRNICE?« JE JAKEC PREJŠNJI.

»HI-HI! VEŠ S ČAROVNICO SVA SI BOLJ NA VOJSKO IN ZATO TI BOM ŽE POMAGAL, AKO TE ZASAČI. ČE BO TOREJ TREBA,

SI KAR KAJ PAMETNEGA ŽELI, PA SE TI BO IZPOLNILO. TODA RAJE GLEJ, DA JE NE SREČAŠ, HI-HI! NO, SREČNO ZDAJ, SREČNO!« — IN ŽE GA NI, MOŽICLJA ŠKRATASTEGA...

*

NA BUKOVCU JE JAKEC OPREZEN: VENOMER SE OZIRA, POGLEDAVAJOČ PRI VSAKEM GRMU, ALI NE SKRIVA ČARODEJKO. SAM ZLOMEK TOREJ VEDI, ODKOD SE JE TAKO TIHO PRISLEPARILA: »STOJ, CAPONDER KRADLJIVI! POČAKAJ, DA TE ZGRABIM IN ZACOPRAM!«

JAKEC SE SICER NE BOJI BABŠETA, AKOPRAV JE ČAROVNICA... ZNAJ TOREJ BOG, ZAKAJ JO JE UCVRL DOL PO BREGU, DA KAR TRAVO KOSI S PETAMI! TODA ČARODEJKA SE ZAŽENE ZA NJIM: EJ, JE TO DIRKA! — ČEPRAV IMA STO IN DVAPOT TOLIKO LET! JAKEC ŽE ZAVOHA NJENO SMRDLJIVO SAPO, IN ZAŽELI SI BICIKEL... GLEJ, TU JE! ZAJAŠE GA. — KO BI VIDELI, KAKO JE POTLEJ GONIL! A ČAROVNICA SI V TEKU PLJUNE ČEZ GLAVO... IN ŽE SEDI NA ŠE HITREJŠEM. SEDAJ ZAHREPENI JAKEC PO MOTORNEM KOLESU... TRENUTEK ZATEM ČEPI NA NJEM. — TODA V NASLEDNJEM HIPU JE BABURA NA ŠE BRZEJŠEM. V HUDI STISKI POMISLI DEČKO NA LETALO, IN LETALO STOJI PRED NJIM. JAKEC SKOČI VANJ, KI SE KAR SAMO OD SEBE TAKOJ DVIGNE V ZRAK, A VIDI, KO SE OZRE, DA SE MU BOLJ IN BOLJ PRIBLIŽUJE COPRNICA NA RAVNO TAKEM TIČU. PRISTANE, KOJ TUDI ČARODEJKA — TER SPET NA ZEMLJI IZREČE POSTATI NEVIDEN... IN IZPOLNILO SE MU JE. TODA ČAROVNICA POTEGNE IZ ŽEPA MAJHNO PRIPRAVO, JO NAMERI PROTI MESTU, KJER STOJI JAKEC, IN SPUSTIVŠI S TEM STRUJO POSEBNIH ŽARKOV, PRITISNE NA NEKAK GUMB — IN JAKEC JE TAKŠEN KO PREJ, LE BOJAZEN, KI GA MALIČI, JE VEČJA, A ZDAJ ŽE TAKA, DA MU CURLJA OD HLAČ... TEDAJ ZABRENČI MIMO NJEGOVEGA UŠESA ŽUŽELKA TER GA SPOMNI ŠE RAVNO V PRAVI ČAS: »NAJ TE, COPRNICA, ČMRLJ ODNESE NA NAJBOLJ ODDALJENO ZVEZDO!« IN KOMAJ JE TO ZAVPIL, PRILETI ZUJAJOČI KOSMATINČEK, OPRTA ČAROVNICO NA SVOJ HRBET IN ODFRČI Z NJO. JAKEC JE REŠEN.

MALO JE SLAB V KOLENIH, PA SEDE V TRAVO. NOBENO ČUDO: KDO BI NE BIL PO TOLIKŠNEM STRAHU? A NAENKRAT SE ZAČNE S PRSTI TOLČI PO ČELU: DA MOREM BITI TAK OSEL: ČE BI SI KAR OD KRAJA ZAŽELEL, DA NAJ BABO NEKAM ODNESE, PA BI MI NE BILO TREBA PRESTATI VSEGA OSTALEGA!«...

NU, TO JE PRIZNAL SEBI, V VASI BO PA RAZLAGAL NA ŠIROKO: KAKO JE PO BUKOVCU PODIL COPRNICO, DOKLER JI NI KONČNO PRISLONIL TAKO BRCO, DA JO JE PRESELILA NARAVNOST NA LUNO...